

S básničkou do Stěžer

Stěžery - ve spolupráci s mikroregionem Nechanicko uspořádala ZŠ a MŠ Stěžery úspěšný II. ročník recitační soutěže „S básničkou do Stěžer“. V letošním roce se přihlásilo celkem 7 mateřských škol - Libčany, Mžany, Nechanice, Probluz, Stěžery, Stračov a Třesovice. Děti přednášely své básně ve dvou kategoriích: mladší do 5 let a starší od 5 let. Porota měla velmi nesnadný úkol vybrat z tolika úžasných recitátorů ty nejlepší. Odměnu a diplom dostali zaslouženě všichni zúčastnění, ti nejlepší si odvezli dětskou publikaci. Výherkyně

mladší kategorie do 5 let nakonec byly dvě - Nella Pencáková z MŠ Stěžery s básní Veverka a Veronika Coufalová z MŠ Libčany s básní Horečka. Výhercem starší kategorie od 5 let se stal Matěj Merta z MŠ Nechanice s básní Paleček a jeho kamarádi.

Poděkování patří všem mateřským školám, Obecnímu úřadu Stěžery, p. učitelkám, odvázným dětem a porotě - Mgr. Vaňurové, Ing. Smetiprachové, Mgr. Pavlu, p. Pavlíčkoví, p. Pečenkové.

Irena Nováčková

▲ Soutěžící z mladší kategorie s porotou. Foto: Irena Nováčková.

Hasiči v Radostově slaví 90. výročí založení

Radostov - podnětem k založení hasičského sboru v Radostově bylo vypuknutí požáru 16. října 1924 v chalupě pana Josefa Noska č. p. 11. Tehdy nebylo čím hasit, jen konvemi ze studně. Po následné přednášce přítele Rychtery ze Suché o prospěšnosti založení SDH se přihlásilo 27 členů činných a 18 zakládajících. Ustanovení Sboru bylo povoleno Zemskou správou politickou v Praze dne 13. března 1925 pod číslem 108.291. Valná hromada Sboru dobrovolných hasičů v Radostově se konala 15. května 1925 v hostinci přítele Václava Žočka, na které byl zvolený výbor a rozděleny také ostatní funkce. Starostou byl Josef Marek, jedna-

telem Josef Šaroun, pokladníkem Josef Adlaf. Byla zakoupena čtyřkolová stříkačka a postavena zbrojnice.

V současné době jsme jediným aktivním spolkem v obci. K činnosti používáme PPS 12 a plovoucí čerpadlo. Spolupráce s obcí Radostov je na vysoké úrovni, čehož si velmi ceníme. Dále si vážíme spolupráce s SDH Hrádek.

U příležitosti letošního 90. výročí založení SDH se budou konat v sobotu dne 13. června 2015 oslavy. Zahájení akce je v 13.00 hodin. V průběhu oslav bude uctěna památka zakládajících členů, proběhne ocenění členů a ukázka dálkové dopravy vody.

Zdeněk Pečenka a Radek Blaho

▲ Radostovští hasiči. Foto: Ing. Jiří Sítař.

Mlýny, sušárny, cihelny... co všechno odnesl čas

V poslední době se objevují v tisku zprávy o tom, jak mizí nevyužitá objekty industriální architektury, tovární haly nebo celé výrobní komplexy a jen málokde se podaří nalézt jejich novodobé a účelné využití tak, aby mohly zůstat zachovány a nechátraly. Poslední odstraňující případ je z Hradce Králové, kde byla demolována bývalá koželuzna v Kuklenách.

Obdobně neradostná je situace i na venkově, kde za industriální stavby lze považovat cihelny. Budování cihelen ovlivnilo několik faktorů. Jednak nedostatek vhodného dřeva na stavbu roubených obydlí v nížinných částech Polabí, jednak sílící tlak stavebních úra-

dů a protipožárních opatření. Nemálo k tomu přispěl i vrchnostenský výnos z roku 1819, který umožňoval výstavbu cihelen na poddanských pozemcích. Proto se upouštělo od používání sušených cihel, tzv. vepřovic, také báchor či bačkor a začaly vznikat malé cihlářské pece, později pece kruhové. Těmto cihelnám se pak říkalo kruhovky.

K této kategorii průmyslové výroby v 19. století lze přiřadit objekty úzce související s výrobou potravinářských polotovarů, tj. mlýny a sušárny čekanky nebo hotových výrobků, cukrovary a pivovary. Jak se situace vyvíjela ve dvou minulých stoletích v mikroregionu Nechanicko, uvádí částečně následující přehled.

dující přehled.

Mimořádné postavení má obec Sadová. V mikroregionu ani v širokém okolí vesnice se v minulosti nikde nekoncentrovalo kromě cihelny tolik dalších potravinářských provozoven jako zde. Zásluhu na tom měl šlechtický rod Schafgotschů, který Sadovou ustanovil centrem svého rozsáhlého panství. V původní jednoduché cihelně byla v roce 1883 dokončena stavba kruhové pece. Tím se zvýšila nejen výrobní kapacita, ale i produkce kvalitních dvakrát pálených cihel, velice odolných povětrnostním vlivům a opatřených na přední straně kolkem C - S, tj. Cihelna Sadová. Tyto vý-

robky lze nalézt na mnoha místech dodnes. Kdy byl zastaven provoz není zcela jasné. Ke zbourání došlo podle rozhodnutí obecního zastupitelstva na konci 20. století.

Mlýn stál v Sadové na řece Bystřici odedávna. Je o něm zmínka k roku 1660, kdy po zničujícím požáru celé obce byl obnoven. Později za Schafgotschů byl postaven v nové lokalitě mlýn nový, kamenný, s novou vodotečí a zásobní nádrží.

Cukrovar byl postaven v roce 1862 a vyráběl až do roku 1924, kdy byl provoz zastaven a objekt o pět roků později demolován.

... pokračování na str. 8

Vína na Bábinci křepčila tak vášnivě, jako by k nám dorazilo vinobraní

Březen mají místní obyvatelé již napevno spjatý s opulentním maškarním rejem pro dospělé zvaným Bábinec. Nejinak tomu bylo i letos 7. března. Do tanečního sálu hostince U Havrana postupně dorazilo 70 masek a skutečně bylo na co se dívat. Hosté si s kostýmy skutečně vyhráli. Vedle pirátů vesele tančili hlemýždi, dorazila královská rodina jako z pohádky a křepčící rej tu a tam zavadil o dvě mrtvoly v igelitových pytlích, které kdosi odložil pod stolem. Pořadatelky letos vymyslely originální skupinovou masku a s jejich příchodem přibyl do sálu exotický duch Afriky. A jako správné černošky měly organizátorky kolem boků rákosové sukně, na krku a rukou mnoho ozdob vtipně vyrobených ze suchých těstovin a nezapomněly ani na veliké, červené rty. Dokonce dvakrát se na tanečním parketu objevila oblíbená kreslená dvojice Asterix a Obelix, vedle nichž se houpavou chůzí do rytmu ukulele procházeli havajští tanečníci. Klasickou hudbu tu reprezentovalo několik baletek, které jakoby si právě odskočily ze zkoušky Labutího jezera.

Fantazii se meze opravdu nekladly, avšak někteří hosté platili za originální skutečně vysokou cenu. Mluvíme

tu o převleku za hrozen vína, který se na parketu letos objevil dokonce dvakrát, až to vypadalo, jako by v Kunčících začínalo vinobraní. Oba převleky tvořilo neskutečné množství nafouknutých balonků, které byly našité na zelené kombinéze. Člověk uvnitř se jen horko těžko dokázal napít a nikdo si ani netroufal odhadnout, jak se v tom chodí na záchod.

Nikdo z hostů nezáviděl porotě její těžký úděl při volbě nejkrásnější masky. Nakonec si košík dobrot odnášel Hurvínek se Spejblem a Máníčkou, naprosto věrně ztvárněný pařez s kostým z pravé kůry a Bob a Bobek, králíci z klobouku, kteří ze svého přenosného obydlí po celou první polovinu maškarního plesu ani jednou nevyskočili. Díky krepčě měli okolo sebe dost místa, i když byla na parketu poměrně tlačence. Což ovšem nebránilo odvažnějším maskám, aby se ke králíkům v klobouku nepřidali. K tanci a poslechu hrála kapela Bonus a tančilo se a zpívalo do třetí hodiny ranní.

Před půlnocí dosáhlo napětí v sále svého vrcholu, neboť se vyhlášovala tombola. Letošní ceny stály skutečně za to. Kromě drobností v podobě talířů, psiho krmiva a tradičních

potravinových balíčků připravených pro okamžitou konzumaci u stolu, byla na prvním místě položka vpravdě originální. Konkrétně šlo o neomezené množství koňského hnoje připravené ihned k odběru.

Týden před Bábincem se v hostinci U Havrana uskutečnila menší předpremiéra, neboť se zde konal dět-

ský karneval. Ten se také těšil veliké účasti a na parketu skotačilo na 40 různých masek. Žádný malý tanečník nepřišel sám, ale vždy s početným rodičovským doprovodem, tak byl sál opět plný. Zajímavým zpestřením letošního karnevalu byla ukázka velkého, živého hada.

Lukáš Vaniček

▲ Hurvínek, Spejbl a Máníčka - jedna z oceněných masek.
Foto: Lukáš Vaniček

Kulturní dění v Boharyni

Boharyně - Zima v letošním roce jako ostatně i loni, byla mírná a v našich klimatických podmínkách nepřála zimním sportům. Na pořádání kulturních akcí to však vliv nemělo. SDH Boharyně uspořádal v únoru tradiční hasičský ples. Účastníci se dobře bavili, k tanci hrála skupina p. Papouška. Každoročně pořádají ples rovněž sportovci z TJ Bystřice Boharyně. V minulém roce se rozhodli ke změně a místo sportovního plesu nově pořádají Rockový bál. Ten není tak náročný na dodržení společenských konvencí zejména pokud se týká společenského oblečení. I hudba byla „tvrdší“, než bývá na plesech zvykem. I když účast byla nižší, než se předpokládalo, zábava nevázla, účastníci byli spokojeni.

V březnu se konal dětský karneval. Mezi princeznami, kterých bylo mezi maskami nejvíce, se proháněl Hurvínek na koloběžce, nechyběla ani Šmoulinka, hasič, pirát, kovbojové a různá zvířátka. Na rej masek dohlížela malá policistka. Pro děti byla připravena řada soutěží o ceny. Na závěr byly vyhodnoceny nejlepší masky ve třech věkových kategoriích.

V obci máme řadu spolků. Počátkem roku se jejich členové sešli na

valných hromadách, aby zhodnotili svoji činnost v minulém roce a schválili, čím se budou zabývat v roce letošním. Proběhly valné hromady sborů dobrovolných hasičů v Boharyni, v Trnavě a ve Zvíkově. V minulém roce SDH Boharyně zasahoval pouze u požáru slámy na poli mezi Boharyni a Trnavou a pomáhal při hašení vypalované suché trávy ve Zvíkově. Ostatní sbory byly bez zásahu. V současné době se hasiči připravují především na okrskové hasičské cvičení, které proběhne 16. 5. 2015 v Boharyni.

Pro fotbalisty TJ Bystřice Boharyně skončil minulý rok úspěšně. Podzimní část fotbalové soutěže ukončili na krásném třetím místě. Mají tedy před sebou nelehký úkol - toto místo udržet i v jarní části soutěže.

Základní organizace Českého svazu zahrádkářů v Boharyni je spolkem s největší členskou základnou. Jeho členy jsou občané nejen z Boharyně a jejích místních částí, ale i z Puchlovic, Babic, Roudnice a Kunčic. Každoročně pořádají dva výlety na výstavy se zahrádkářskou tematikou, navštěvují zajímavé zahrady a parky. Své pěstitelské zkušenosti, úspěchy i neúspěchy si zahrádkáři vzájemně vyměňují na

▲ Dvě princezny Janička Kučerová a Nela Škopová na dětském karnevalu. Foto: JUDr. Věra Macháčková

setkáních, pořádaných několikrát do roku.

Jako poslední proběhla v měsíci březnu valná hromada mysliveckého spolku ve Zvíkově. Jejich činnost se

nezaměřuje pouze na lov zvěře, ale i na ochranu zvěře a výsadbu zeleně.

JUDr. Věra Macháčková
starostka

Rekonstrukce budovy Mateřské školy Třesovice

Třesovice - na podzim loňského roku se konečně podařilo zrekonstruovat budovu Mateřské školy čp. 74. Historie školy začíná rokem 1894. V tomto roce byla postavena budova obecné dvoutrídí školy a školním rokem 1894-1895 bylo zahájeno vlastní vyučování v Třesovicích. Bohužel školním rokem 1966-1967 byla škola zrušena pro nízký počet žáků a od 1. září 1967 se zde již nevyučovalo. Od tohoto data až do současnosti dojíždějí všichni žáci z Třesovic do školy v Nechanicích. Původní budova poté sloužila různým účelům. Na konci 70. let se začalo s rekonstrukcí budovy pro školku s kapacitou 35 dětí. Historie mateřské školy začíná rokem 1981. V současnosti slouží hlavně předškolákům z Třesovic, Mokrovous a Dohalic.

Obec Třesovice v minulých letech již několikrát žádala o dotaci na adaptaci budovy MŠ, ale bohužel vždy bezvýsledně. Až v roce 2012 se nám

v první etapě podařilo získat dotaci na výměnu starých již nevyhovujících oken a vchodových dveří v celé budově MŠ a vybavení třídy (herny) novým nábytkem a kobercem. Tento projekt byl podpořen prostřednictvím výzvy Místní akční skupiny Hradecký venkov ze SZIF. Celkové náklady byly 495 600 Kč, z toho výše dotace činila 351 050 Kč. Výměnu oken provedla firma PFT, s.r.o. Jičín. Realizace projektu proběhla o letních prázdninách roku 2012 a školka tak mohla zahájit nový školní rok tradičně v září bez jakéhokoli omezení.

Konečně úspěšná byla i naše žádost z podzimu roku 2013, kdy jsme žádali o dotaci ze Státního fondu životního prostředí ČR a obdrželi jsme 90% dotaci (bez DPH) z uznatelných nákladů na druhou etapu stavebních úprav na budově MŠ Třesovice. Tento projekt řešil celkové zateplení fasády, zateplení stropu nad druhým patrem a zateplení

pultových střech. Po výběrovém řízení byla oprava provedena na podzim roku 2014 firmou VALC, s.r.o. z Hradce Králové. Celková investice dosáhla výše 1 866 711 Kč, z toho dotace činila 1 457 883 Kč.

Protože celá budova MŠ byla v té době obehnaná lešením, rozhodlo se zastupitelstvo obce tohoto stavu využít a po dohodě firmou VALC, s.r.o. a dalšími dodavateli byly provedeny na základě našich požadavků ještě další stavební práce, opravy a úpravy. Jednalo se zejména o úpravu soklu po obvodě budovy, demontáž starých a montáž nových okapů a svodů, opravu římsy po obvodě celé budovy, demontáž a montáž nových hromosvodů, vybourání luxferů a zazdění otvoru po nich, opravu komínů a montáž jejich krytů, přeložení hlavního přívodu plynu do kotelny, vybudování chodníčku ze zámkové dlažby, vybourání příčky v horní třídě, nová

dvířka pro vstup na půdu, nová dvířka na fasádě pro měřiče plynu a elektro, drobné elektro úpravy, označení budovy smaltovanými cedulemi a další drobné práce. Celkové náklady na tyto stavební práce, opravy a úpravy činily 555 419 Kč. V únoru letošního roku proběhla kolaudace všech těchto stavebních úprav.

I když byla rekonstrukce velmi náročná a vše probíhalo za provozu mateřské školy, domnívám se, že budova vypadá velmi pěkně a doufám, že bude i nadále sloužit našim dětem. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří se podíleli na rekonstrukci budovy Mateřské školy Třesovice a za spolupráci všem, kterým není život v obci lhostejný.

*Mgr. Pavel Mrkvička
starosta obce Třesovice*

▲ Budova MŠ Třesovice před rekonstrukcí 2015. Foto: P. Mrkvička

▲ Budova MŠ Třesovice po rekonstrukci 2015. Foto: P. Mrkvička

Školní ples Nechanice

Společenský ples, který pořádalo SRPDS ZŠ a MŠ Nechanice, připadl letos na sobotu 21. března 2015 a přilákal nebývalý počet účastníků. Po zahájení plesu – úvodním slovu paní ředitelky Mgr. Hany Špatkové, následovalo taneční vstoupení dívek ZUŠ Melodie Hořice. Hned poté se rozproudila dobrá zábava, a tak byl parket plný tancechtivých návštěvníků. Sál i stoly byly krásně vyzdobeny nápaditými dekoracemi motýlů. K poslechu a tanci zahrála skupina Levou rukou Band, půlnoční tombola viditelně potěšila nejednoho účastníka plesu. Díky proto patří všem pořadatelům, organizátorům a tanečnickům. Letošní ples se opravdu vydařil a my se již teď můžeme těšit na ten příští.

Mgr. Ludmila Valešová

Setkání občanů, rodáků a přátel obce Radíkovice

dovolujeme si Vás pozvat na oslavy naší obce,
které se konají

Program:

- 11.00 Zahájení oslav setkání rodáků
- 11.15 Uvítání občánků u zvoníčky
- 14.00 Hasičská soutěž
- 15.00 Zábavné odpoledne
 - opékání prasete
 - hudba
 - hry pro děti

6. června 2015

u příležitosti 650 let od první písemné
zmínky o obci Radíkovice

KLÍČOVOU DÍRKOU VE STRAČOVSKÉ MATEŘINCE

Stračov - začátek nového roku jsme věnovali svátku „Tří králů“. Vyprávěli jsme si o tradicích a zvycích, které jsou s tímto svátkem spojeny v naší době.

V masopustním období jsme se vydali do hořické Koruny za divadelním představením, také jsme uskutečnili exkurzi do místní čalounické dílny pana Vyčítala, se psí kamarádkou Rínou jsme interaktivní formou poznávali společné soužití psa s dítětem, ať už v domácím prostředí, či na veřejných prostranstvích a nezapomněli jsme ani na zvířátka žijící ve volné přírodě, kterým jsme donesli do krmelce něco na přílepšenou.

Bujarého masopustního veselí jsme si dopřáli na akci zvané „Den sněhuláků“. Předpokládali jsme, že nám alespoň malá sněhová nadílka vydrží, ale počasí se k nám obrátilo zády a všechen sníh roztál. My si ale náladu pokazit nenechali. Od samého rána jsme s písničkou a básničkou na

retech modelovali, kreslili a malovali usměvavé sněhuláky. Všechny děti s plným nasazením pomáhaly při zhotovování velkého papírového sněhuláka „Bonifáce“, který se nakonec stal hlídačem třídy. Vyvrcholením dne a bezva zábavou však byla bitva papírovými „sněhovými“ koulemi.

Karnevalový den proměnil naši školku v úžasné prostředí plné pohádkových a nadpřirozených bytostí, ale i reálných postav našeho světa. Po promenádě masek následovalo pózování před fotoaparátem. A pak už jsme se všichni oddali soutěžím, zábavě a tanci. Celou akci jsme ukončili divadelním představením. Karnevalový den jsme si báječně užili.

Na Sazometnou středu už měla naše školička nový jarní kabátek a my jsme uskutečnili Den otevřených dveří s Velikonoční dílnou. Cestu si k nám tak našli rodiče, kteří zapíší své děti od září do naší školy k předškolnímu vzdělávání. Prostřednictvím jarního tvoření mohly děti s ro-

diči prožít společné chvíle na půdě naší mateřinky. Všichni přítomní si odnesli krásnou jarní a velikonoční výzdobu. A protože byla právě Ška-

redá středa, nezapomněli jsme se na sebe pěkně usmívat.

*Mgr. Monika Králová,
ředitelka školy*

▲ Karneval ve školce. Foto: Šárka Homoláčová

100 let Husovy lípy

Dohalice - V letošním roce si připomeneme 600 let od mučednické smrti Mistra Jana Husa. Zároveň si připomeneme 100 let od vysazení tzv. Husovy lípy v Dohalicích. V sobotu 27. června proběhne připomínka obou těchto výročí. Součástí těchto příprav je úprava okolí Husovy lípy a dokončení aleje ovocných stromů na polní cestě od kostela v Dohalicích k vlakovému přejezdu u Horních Dohalic. Také Husova lípa dostane k narozeninám odborné ošetření, které provede arboret pan Máslo.

Na rozdíl od předešlého sázení, kdy si stromy vysazovali jednotlivci, byl tentokrát úkol

svěřen dohalickým spolkům a organizacím. První dubnovou sobotu se zástupci jednotlivých spolků sešli a dokončili výsadbu aleje k železničnímu přejezdu. Své stromy zde zasadily děti ze základní školy, zastupitelé obce, SODO, hasiči, včelaři a sportovci. K uvedenému výročí připravujeme informační tabuli, která má návštěvníky seznámit s významem a dílem Jana Husa a také připomenout zásluhy řídicího učitele na Dohaličkách, Richarda Petráně, který se jako náčelník Sokola v Dohalicích rozhodujícím způsobem zasloužil o výsadbu Husovy lípy v červnu roku 1915.

Jaroslav Fejfar

▲ Děti z dohalické základní školy při dubnovém sázení stromů. Foto: archiv.

Bláznivé nůžky

Pardubice - Východočeské divadlo v Pardubicích nás v loňském roce nadchnulo komedií Charleyova teta, proto jsme i letos zavítali do „města perníku“ znovu a s napětím očekávali, čím nás herci potěší.

Komedie „Bláznivé nůžky“ patří mezi hry, které mají za sebou u nás i ve světě desítky repríz. Zvědavost vzbuzoval fakt, že hra je interaktivní, tzn., že se diváci mohou podílet na řešení kriminální zápletky. To se našim dětem velice líbilo. S hrstí musím říct, že patřily mezi hrstku odvážlivců,

kterí se nestyděli zeptat a pomáhat s výslechem podezřelých. Pátrači si dokázali vybavit i ty nejdrobnější detaily, čímž pomohli kriminalistům odhalit pachatele sprosté vraždy.

Děj nebudu více prozrazovat, ale hru mohu (i vzhledem k reakcím našich žáků) vřele doporučit. Jen přidám drobné varování: Bláznivé nůžky nejsou hrou, při níž byste mohli v přítomnosti v klidu podřimovat. Ptejte se, hlaste se, argumentujte, jinak se vám hra nebude líbit tak, jako se zamlouvala našim dětem. PS

▲ Děti s nechanické základní školy ve Východočeském divadle v Pardubicích. Foto: J. Čechová

ŠKOLIČKA, DO KTERÉ SE VŠICHNI TĚŠÍ

Nechanice - mnozí rodiče i široká veřejnost nemá povědomí o všech možnostech vzdělávání dětí předškolního věku. Takovým mezistupněm mezi mateřskou školou a prvním ročníkem je přípravná třída. Pro koho je určená? Co je její náplň? Započítává se do povinné školní docházky? Jak vysoké je školné? To je jen nepatrný výčet otázek, na které se pokusím dát odpověď.

Hlavním smyslem této třídy je připravit děti na bezproblémový vstup do prvního ročníku a předejít tak případným neúspěšným začátkům ve školní docházce. Toto opatření má pro dítě podstatný význam, protože neúspěchy na počátku vzdělávací dráhy mohou nepříznivě ovlivnit další průběh vzdělávání. Přípravná třída je určena zejména pro děti, které jsou v posledním roce před zahájením povinné školní docházky nebo mají odklad, také pro děti se sníženou koncentrací pozornosti, s grafomotorickými obtížemi, s vadami řeči, se sníženou koordinací pohybu a s jiným znevýhodněním. Docházka je bezplatná a nezapočítává se do povinné školní docházky. Děti jsou v péči kvalifikovaného pedagoga. Velkou výhodou je snížený počet dětí v kolektivu (max. 15 dětí), což umožňuje pracovat s žáky individuálně a plnit tak jejich osobní plány sestavené na základě vyšetření v pedagogicko – psychologické poradně.

V celém Královéhradeckém kraji je pouze 10 přípravných tříd. Jednou ze škol, která poskytuje tuto formu vzdělávání, je i naše ZŠ a MŠ Nechanice. V tomto školním roce se vzdělává v přípravném ročníku 10 dětí. Ve třídě působí speciální pedagog a asistent pedagoga. Dětem věnujeme individuální péči a odstraňujeme tak nedostatky (např. řečové problémy, nesprávný úchop tužky, nesamostatnost, apod.).

Děti mají svoji kmenovou třídu vybavenou samostatnými lavicemi, počítačem s dotykovou obrazovkou, didaktickými pomůckami. Pro relaxaci a odpočinek využíváme prostornou hernu s kobercem, kde máme hračky a velké množství konstruktivních her. K dispozici je také tělocvična, školní kuchyňka, počítačová učebna, hřiště s umělým povrchem a nově zrekonstruovaná zahrada s herními prvky.

Výuka ve třídě probíhá 4 vyučovací hodiny. Během nich je rozvíjena rozumová výchova rozdělená na oblast jazykovou a komunikativní, oblast matematických představ a oblast rozvoje poznání, dále hudební výchova, výtvarná výchova, pracovní výchova a tělesná výchova. V rámci rozvíjení předčtenářské gramotnosti používáme metodu Trénink jazykových schopností dle B. D. Elkonina. Tato metoda působí preventivně proti školní neúspěšnosti, především v oblasti nácviku čtení a psaní. Zjednodušené řečeno pomáhá předcházet roz-

voji dyslexie ve školním věku. Kromě toho úzce spolupracujeme se SPC pro děti s vadami řeči, pedagogicko – psychologickou poradnou a v neposlední řadě s rodiči, jejichž spolupráce je nesmírně důležitá.

Po skončení výuky děti odchází do školní družiny, kde spolu s ostatními žáky z 1. – 4. ročníku absolvují připravený program. Během dne je zajištěno stravování ve školní jídelně. Společně s dětmi z mateřské školy, ale i s žáky z prvního stupně se účastníme kulturních a sportovních akcí, výletů, soutěží, exkurzí, tvořivých dílen, plaveckého kurzu atd. Pro děti jsou v nabídce i mimoškolní aktivity a kroužky, např. angličtina pro předškoláky. Také

v druhém pololetí zkusíme „školu nanečisto“, to znamená, že spolu s prvňáčky máme společně vyučovací hodiny, což děti velmi baví.

Pokud máte doma dítě ve posledním roce předškolního vzdělávání, nebo jste zažádali o odklad školní docházky a máte zájem o vzdělávání v přípravné třídě ve školním roce 2015/2016, rádi Vám zodpovíme Vaše další dotazy. Vyplněnou „Žádost o přijetí dítěte do přípravné třídy“ spolu s doporučujícím vyjádřením školského poradenského zařízení je zapotřebí odevzdat nejdéle do 31. 5. 2015 k rukám paní ředitelky.

Mgr. Jana Jedličková,
ZŠ a MŠ Nechanice

▲ Práce ve třídě. Foto: Michala Máslová.

Projekt Ponožkový pes

Stěžery - Základní škola a mateřská škola Stěžery se zapojila do projektu Ponožkový pes, jehož cílem je přiblížit dětem a široké veřejnosti pomoc asistenčního psa v životě handicapované osoby. Jak se mohl každý k projektu přidat? Stačilo ušít pejska z jednoho páru ponožek a darovat ho k prodeji. Nezisková organizace Pestrá společnost, o. p. s. ho nabízí k prodeji na akcích a spřátelených prodejních místech za 100 Kč.

DĚKUJEME VÁM VŠEM, kteří jste pomohli a pejska ušili. Odeslali jsme Pestré společnosti, kde se od roku 2009 cvičí asistenční psi pro lidi s postižením, celkem 57 krásných, originálních „hafiků“ a 700 Kč za pejsky, se kterými se jejich tvůrci nedokázali rozloučit. Jsme moc rádi, že se zapojily nejen děti, ale i jejich rodiče, prarodiče

a všichni, kterým není lhostejná situace druhých lidí.

Ve škole děti šily pejsky při pracovních činnostech pod vedením paní učitelky M. Kloučkové a p. uč. M. Vejdělkové. Všichni byli moc šikovní, práce jim šla od ruky a to hlavně proto, že věděli, proč a komu pomáhají.

Běžně je asistenční pes spojován s osobou nevidomou. Avšak speciálně vycvičený psí asistent může významně zkvalitňovat život i jiným nemocným. Např. psi, kteří dokáží signalizovat záchvatové onemocnění (např. epilepsii), označují zvuky neslyšícím, asistují lidem na vozíku nebo pomáhají zklidňovat děti při canisterapii a přispívají k jejich celkovému dobrému psychickému i fyzickému stavu.

Jaroslava Pavlu,
ředitelka školy

▲ 57 originálních psů ušitých z ponožek pro neziskovou organizaci Pestrá společnost. Foto: Radek Martinec.

Mlýny, sušárny, cihelny...co všechno odnesl čas

... pokračování ze str. 1

Za dobu trvání zpracoval úctyhodných 12.245.673 q cukrové řepy, a to při sezónním provozu za 4962 dní. Technologie byla dvojitá. Původně se řepa mlela na kaši a z ní lisovala šťáva. Později se přešlo na vyuhování řepných řízků.

Další objekt sadovského dvora vyhořel roku 1877. Byla to vinopalna a její provoz nebyl obnoven. Výčet uzavírá pivovar, který také vyhořel roku 1905 i s částí stodol, ale po přestavbě vařil pivo ještě za první republiky. V archivu fotbalistů SK Nechanice je v polovině 20. let kuriózní zápis: Výbor děkuje vedení pivovaru za dar půlku piva pro hráče (půl hektolitrový sud). Přesné datum zániku pivovaru se zatím nepodařilo zjistit.

Mlýny patří mezi nejstarší potravinářská zařízení, tehdy vázaných na vodní toky. Protože řeka Bystřice poskytovala dostatek vodní energie k pohonu několika dalších mlýnů. Byly to po Sadové Mokrovousy, kde stál mlýn na náhonu vedeném z řeky již v Dohalicích. Dále následují po proudu Popovice, kde dodnes stojí monumentální patrový roubený mlýn, původně kulturní památka. Objekt však zchátral natolik, že bylo od památkové ochrany upuštěno. Poškozený mlýn koupil pracovník barrandovských filmových ateliéru a zvelebil natolik (chybí jenom mlýnské kolo), že objekt slouží nadále k rekreaci. Další mlýn po proudu byl v Lubně. Patřil mlynářské rodině Bergerových, dnes přestavěný na bytový dům. Na náhoně vedeném z Bystřice stál dlouhá léta mlýn ve Starých Nechanicích, bohužel zbouraný v roce 1991 pod záminkou vyřešení dopravní situace na křižovatce silnic do Nového Bydžova a Hořic. K plánované úpravě dosud nedošlo. Na dalším náhonu vyústěném z Bystřice v Nechanicích byl mlýn v Kunčicích. Mnoho se o něm neví, pouze to, že z něj pocházel Antonín Čerych, který jako nechanický starosta se zasloužil v roce 1867 o povýšení na město. Kromě toho, jako velice podnikavý člověk, postavil v Nechanicích první parní mlýn, jeden z prvních v kraji. V něm zřídil po bitvě 3. července 1866 lazaret, z celkového počtu desíti nechanických, raněné vojáky stravoval a za tento šlechtný čin jej císař pán vyznamenal. Hlavní budova mlýna stojí v Palackého ulici dodnes.

Na dalším náhonu jímaném z Bystřice stojí roubený mlýn v Boharyni. O něm je první zmínka v análech z roku 1569. Je to patrová budova od roku 2003 chráněná jako kulturní památka spolu s rozsáhlou stodolou a sušárnou čekanky. Vytváří tak oje-

nělý hospodářský areál. Mlýn vlastnil více než sto let rod Bergerů. V roce 1906 jej převzalo Rolnické družstvo pro zpracování a prodej zemědělských plodin a výrobků a provozovalo do poloviny 50. let. Dnes paří areál obci, která o něj pečuje, postupně opravuje a hledá účelné využití. Výčet mlýnů provozovaných na Bystřici je za obcí Puchovice. Říkalo se mu Ryklův, podle posledního mlynáře.

Kromě uvedených zůstávají tři mlýny na Bašnickém potoce. Nerošovský patří mezi nejstarší v kraji. Sedláček jej datuje do 14. století. Jedná se o roubenou stavbu s originálně zachovaným mlecím zařízením, zapsanou jako kulturní památka. Posledním mlynářem byl Josef Šulc. Skončil mletí tak, že přivaděč vody z Bašnického potoka byl násilně zasypan v 50. letech v rámci socializace venkova. Druhý mlýn na tomto potoce stojí v Tůni. Je pozoruhodný tím, že na obytné budově je umístěna pamětní deska Karla Knaifla, pocházejícího z rodiny mlynáře. Karel Knaifl, jako pilot bombardovacího letadla elitní 138. squadrony britské R.A.F. bojoval za druhé světové války v Anglii. Třetí, vlastně podle proudu potoka první, mlel v Pšánkách. Poslední známý mlýn je na uměle vybudované vodoteči Radostovském potoce, který je sveden do Bystřice. Nachází se na konci obce Radostov.

Zbývá vysvětlit místní název Bašnický potok, uváděný v mapách jako Chlumský. V obci Bašnice na Hořicku stával na této vodoteči cukrovar, který v kampani vypouštěl zpět

do potoka veškerou vodu, kterou z něj odebíral od mytí řepy až po chemikálie při výrobě. Když se kontaminovaná voda z potoka v lukách nad Nechanicemi vlila do Bystřice, ryby napolou omámené plavaly k hladině a lapaly po vzduchu. Stačilo, aby se po městě rozkřiklo „teče bašnická“ a to byl signál pro kluky, aby se snadno zmocnili přiotrávených ryb.

Kromě zmiňované cihelny v Sadové pracovaly v mikroregionu dvě další. V Nechanicích byla založena v roce 1912 Františkem Šolcem a bratry Šimákovými. Bratři, kteří jako harfeníci zbohatli v Rusku, takto po návratu kapitál investovali. Cihelna však zakrátko v roce 1913 a poté 1915 vyhořela. Přesto byla v roce 1926 rekonstruována, i když cihlářská hlína nebyla kvalitní a to poznamenalo výrobky. Po skončení výroby sloužil objekt jako garáž autobusů ČSAD, nyní je postupně likvidován. Druhá cihelna se nacházela na katastru Stěžer, severně od obce. Dochovaná část slouží k rekreaci současných majitelů.

Svráznými a ojedinelými objekty jsou sušárny čekanky, ze které se vyráběla kávová náhražka cikorka. V Nechanicích byly původně dvě sušárny. Ta první byla založena v roce 1902 jako provoz Družstevní sušárny čekanky a Obchodní sušárny čekankové firmy Josef Anderle a spol. Nachází se v dnešní Školské ulici. Po rozsáhlé rekonstrukci a přístavbě dalších objektů slouží areál podniku BET, vyrábějícího potravinářskou techniku a stroje z ne-rezového materiálu. Druhou, tenkrát

konkurenční sušárnou byla tzv. Pateřácká podle pěti rolníků, kteří ji založili. Budovy stávaly na návrší na konci města směrem k Hrádku. Z nich bylo jen provozní stavení s mostní váhou, dnes sloužící jako rekreační chalupa. Dalším ojedinelým provozem, zásobujícím kávovými náhražkami široké okolí, byla pražírna žita Jaroslava Štěpánka v Pražské ulici, tehdy Masarykově. Dnes je areál adaptován a slouží jako soukromý pension pro seniory.

Bývalá sušárna čekanky v Třesovicích byla upravena jako depozitář Státního okresního archivu v Hradci Králové. Další dochovaný objekt sušárny se nachází v Těchlovicích. Výraznou krajinnou dominantu tvoří budova sušárny na kopci nad obcí Dub. Při propuknutí bitvy 3. července 1866 zde bylo stanoviště vrchního velitele pruských vojsk Moltkeho. Poslední známá sušárna byla v Mokrovousích. O té v Boharyni již byla zmínka. Pozoruhodné je na ní to, že má v interiéru kompletně dochované sušárenské zařízení od peci v přízemí až po rošty v prvním patře.

Václav Pražák

P. S. Autor se omlouvá, že ne u všech objektů jsou uvedeny technické či zajiřované historické údaje. Ty jsou známy povětšinou jen místním pamětníkům. Pokud je laskavě poskytnou redakci Zpravodaje, včetně zapomenutých objektů v některé z obcí mikroregionu, bude z nich zpracován další doplňující elaborát, aby historie Nechanicka, týkající se tohoto tématu, byla podle připomínek kompletní. Za ochotu váženým čtenářům děkuji předem. V. P.

▲ Popovický mlýn. Foto: Václav Pražák

Znova vepřové hody

Stračov - když jsme minulý rok v únoru pořádali naše první vepřové hody, nevěřil jsem tomu, že i letos půjdu žádat na příslušný úřad o povolení, abychom mohli znovu, k radosti dětí a ostatních návštěvníků, vystavovat chovná zvířata zapůjčená ze Zemědělské akciové společnosti Mžany. Paní vedoucí jen kroutila hlavou nad naším nápadem, udělat vepřové hody v obci. Co to má za význam? Jednoduše jsem jí odpověděl, že dnes už není vesnice to, co bývala. Dnes je vepřová zabíjačka spíše vzácností, a proto se zastupitelé obce rozhodli, že znovu vsadí na tu samou kartu a občany obce opět přilákají vůně vařeného ovaru, jitrnic, tláčenky a voňavého chutného guláše. Vše se odehrálo první únorovou sobotu, kdy se za pomoci obyvatel Stra-

čova postavilo zázemí akce. Bohužel ze známých hygienických důvodů jsme zakoupili již hotové výrobky, ale myslím si, že to akci na kráse tolik neubralo. Po loňských zkušenostech jsme znovu zboží koupili v řeznictví u pana Brože v Trnavě, kde jsme byli nadšeni kvalitou a chutí výrobků. V letošním roce jsme vystavili návštěvníkům akce zemědělskou a úklidovou techniku, kterou vlastní Zemědělská akciová společnost Mžany a Obecní úřad Stračov. I letos jsme se těšili z hojné účasti a spokojenosti našich návštěvníků. Tímto bychom chtěli poděkovat všem občanům, kteří přiložili ruku k dílu a dovedli tuto akci k dokonalosti. Zásluhy patří Vám. Akce byla velmi povedená a už se můžeme těšit na příští ročník.

Jiří Souček

▲ Stračovské vepřové hody. Foto: Jaromír Klika.

Sbírka kol pro Afriku

Mžany - společnost Kola pro Afriku, o.p.s. byla založena v roce 2012 v Ostravě. Jejím posláním je prostřednictvím iniciativy české společnosti umožnit dětem v Africe cestu ke vzdělání. Tuto cestu dětem umožní kola, která darují lidé v České republice. Ta podpoří celkovou gramotnost a větší možnost pracovního uplatnění, zvýšení občanského statusu lidí v Africe.

Zatím bylo darováno 13 000 kol v různém technickém stavu. Dosud se podařilo předat gambijským dětem 3 179 kol.

Tento text je z úvodní stránky www.kolaproafriku.cz.

Rozhodla jsem se udělat takovou sbírku u nás ve Mžanech. Podařilo se nám shromáždit 18 kol, která jsme

odvezli na sběrné místo do Hradce Králové, na Veletrh cykloturistiky. Vzhledem k tomu, že tam celkem nasbírali 80 kol, tak náš příspěvek byl opravdu významný.

Sběr kol je jen jednou částí tohoto projektu. Na něj navazují další, jako Kola pro slony, Sněhuláci pro Afriku, Běh pro Gambii, Kola pro kola a jiné.

Tyto akce podporují ve velkém školy po celé republice, firmy, dopravci, Věznice Heřmanice (kde kola opravují), občané ve městech i na vesnicích.

Jsem přesvědčená, že jde o velmi užitečnou věc a děkuji našim spoluobčanům ve Mžanech, že se jí také zúčastnili.

Věra Duhová

▲ Nakládání kol ve Mžanech. Foto: Věra Duhová.

II. ročník Nechanické přehlídky skončil

Nechanice - o víkendu 14. a 15. března vyvrcholil již II. ročník Nechanické přehlídky ochotnických spolků.

V září ji zahájil divadelní spolek Občanská beseda z Opatovic nad Labem a jeho hra Světáci. Následovalo Vodní družstvo nastudované spolkem Erben Miletín. Hru Tři v tom přivezl spolek Jirásek z Nového Bydžova a v prosinci KIS Hronov inscenaci Hej, člověče Boží. Jako páté jsme zhlédli vystoupení Peklo v hotelu Westminster od souboru J. K. Tyl Meziměstí a vlastní hru Široký divadelního souboru Skleróza Hořice.

Březnové zakončení přehlídky bylo opět na domácím ochotnickém spolku NOS, a to s dlouho očekávanou premiérou nové hry Hrobka s vyhlídkou. Místní ochotníci podle

hodnocení diváků opět nezklamali. Ba co víc, posunuli laťku opět o kus výš. Velkým oceněním a zároveň pohlazením po duši všech ochotníků byl nadšený potlesk vestoje. A nejen duše, ale bříška si přišla na své z daru, který nám předal pan starosta Nechanic.

Za velký potlesk, květiny i dary, finanční podporu, složení hudby, pomoc s výrobou kulis, půjčení částí kostýmů i kulis patří všem velké poděkování od ochotníků. A těm ještě jedno „mega poděkování“ od jejich principálky.

Po nadšených reakcích bude NOS reprezentovat sebe i své město na soutěžní XIII. východočeské přehlídce venkovských divadelních souborů Miletínské divadelní jaro 2015.

Ilona Matoušková

▲ Domácí ochotnický spolek NOS a jeho premiéra hry Hrobka s vyhlídkou. Foto: Zuzana Kramářová

O kouzelné píšťalce

Kunčice - v neděli 25. 1. 2015 odpoledne zavítal do tělocvičny Centra volného času v Kunčicích Jaroslav Jung, Trubadúr z Kornélie a jeho pomocníci. Přivezl s sebou veselou loutkovou pohádku O kouzelné píšťalce, plnou známých i méně známých písniček. Děti i jejich rodiče s napětím sledovali hlavního hrdinu Jirku, který nejprve statečně překonával nebezpečné nástrahy závistivého prince. Potom s pomocí kouzelné píšťalky ukázal drakovi,

že vůbec není zlý a za svoji statečnost a dobré srdce Jirka získal ruku princezny.

Na konci představení si děti mohly loutky nejen prohlédnout, ale také si s nimi pohrát. Dětem se od loutek moc nechtělo, tak jsme se ještě přesunuli do herny, kde jsme u hraček a malého občerstvení příjemně odpoledne ukončili.

Děkujeme všem a těšíme se na další setkání.

Mgr. Ludmila Valešová

▲ Veselá loutková pohádka O kouzelné píšťalce v Centru volného času v Kunčicích. Foto: Roman Vyčítal

Z činnosti „Klubu seniorů Lodín“

Lodín - klub seniorů v Lodíně byl založen přípravným výborem 13. 5. 2014. Jeho založení bylo podpořeno i zastupitelstvem obce Lodín, kterému byl předložen návrh činnosti a akcí klubu. První společné setkání seniorů se uskutečnilo dne 13. 6. 2014 v areálu kempu v Lodíně. Zúčastnilo se celkem 50 členů. Výborem klubu byl pro členy připraven zájezd do Slatiňan spojený s návštěvou zámku a hřebčína. Zájezd se uskutečnil 5. září 2014. Dne 19. prosince 2014 bylo zajištěno předvánoční posezení v obecní hospodě v Lodíně s občerstvením a hudbou. Pro přítomné zde vystoupil dětský taneční soubor ze ZŠ v Nechanicích.

Pro rok 2015 je připraven další

plán akcí, ze kterých se již uskutečnilo setkání seniorů v obecní hospodě dne 27. února 2015, kde každé člence klubu byla předána kytička (symbolicky ke svátku MDŽ). Vystoupila taneční skupina STELLA z Nového Bydžova. Na začátku dubna se konalo velikonoční posezení, na kterém vystoupily se svým programem děti z MŠ z Petrovic a divadelní soubor z Hradce Králové. Z dalších akcí plánovaných na I. pololetí je mimo jiné plánován i zájezd do Prahy (20. června) s návštěvou muzea voskových figurín a projíždkou lodí po Vltavě.

Touto cestou děkujeme zastupitelstvu obce Lodín za podporu našeho klubu.

Jitka Dobrozemská

▲ Vystoupení dětí z MŠ Petrovice na velikonočním posezení v Lodíně. Foto: Jaromír Pelánek.

Křest nové knížky veršů

Nechanice - Po úspěšném zakončení II. ročníku přehlídky divadelních spolků v Nechanicích, pohádkovém dětském karnevalu a čarodějnicích chystáme mnoho dalších aktivit. 6. 6. 2015 ve 13:30 hodin bude startovat oblíbená NECHANICKÁ ŠLÁPOTA. Tentokrát bude propojena s dětským dnem, takže si děti užijí zábavy dvojnásob. Jako obvykle se budete moci těšit na dvě varianty trasy – jedna kratší (v délce přibližně 4 km) a druhá o něco delší (kolem 10km). Na cestě bude několik zastavení s různě složitými úkoly. Každý, kdo absolvuje alespoň jednu trasu, dostane malý dárek. V cíli bude na děti čekat naru-

kovací skákací hrad.

V rámci akce Březen - měsíc knih a čtenářů byla 30. března 2015 v Knihovně města Hradce Králové pokřtěna v pořadí již třetí knížka autorky Evy Černošové. Útlé knížce veršů s názvem „Tyhle moje řeky“ byla za kmotru paní ředitelka hradce knihovny Mgr. Barbora Čížinská knížku pokřtila, vzhledem k názvu, vodou z řeky Bystřice. Voda byla pro tento účel přivezena z Popovic, obce, kde autorka prožila své dětství. Od roku 2012 žije Eva Černošová se svým manželem v Nechanicích.

*Mgr. Jitka Škvrnová
Hana Kramářová*

▲ Křest knihy Tyhle moje řeky autorky Evy Černošové. Foto: Milan Kramář

Světový unikát Hydrophor z roku 1872

Hněvčeves - o stroji už bylo psáno v roce 2013 při příležitosti oslav 125 let založení SDH Hněvčeves. Již tam jsem nesměle vyslovil myšlenku, že by se mohlo jednat o možná jediný stroj na světě. Pochybovači mi říkali, proč by zrovna takové štěstí mělo potkat právě nás. Proto jsem ještě úporněji začal hledat informace, kde se dalo, a toto je výsledek: Do tohoto dne je „Hydros“ jediný dohledatelný a funkční stroj na světě. Odvážné tvrzení mám podloženo neskutečným úsilím dopátrat se pravdy. O tom je částečně i tento článek. Dnes už vím, kolik času, telefonů, pročitání různých dokumentů i mailů musí badatel propátrat a sehnat, aby ze střípků složil historický dokument. Kdo může říci, že byl v oživení rarity, že se na tom podílel, a podal pomocnou ruku?

V hasičských muzeích na můj dotaz ohledně Hydrophoru z roku 1872 od firmy G. A. Jauck z Lipska nic nezjistili. Vrcholem hledání bylo zapůjčení stroje do Saska na hrad Schönfels. Hasičské muzeum Příbryslav tam organizovalo s hasiči Saska První česko-německou výstavu příhraniční spolupráce hasičů v minulosti. A náš Hydrophor tam nejenom rokem výroby 1872 zapadal. Sami němečtí hasiči - kolegové projevíli zájem o naši stříkačku. Tomu ještě předcházelo jejich tvrzení na Hasičských slavnostech v Litoměřicích, že si stejný stroj v Německu najdou. Kde jinde by byla větší šance. To bylo na jaře. Koncem léta jsem byl narychlo osloven historikem Standou Bártou z Příbryslavi, zdali by zapůjčení bylo možné. Dohodli jsme s ředitelem muzea Jirkou Pátkem podmínky, pojištění v Čechách a Německu, dopravu na místo výstavy. Seznámil jsem sbor s výsledkem a podmínkami, se kterými souhlasili. A tak na dva a půl měsíce byla stříkačka zapůjčena v Německu.

Jako jediná reprezentovala Českou republiku společně s expozicí z Příbryslavi na první společné historické výstavě. Dovezli jsme ji tam a za týden na přání organizátorů jsem s Jiřím Nožičkou a Pavlem Eflérem odjel na slavnostní zahájení. Celou tu dobu jsem čekal, že se někdo ozve a řekne, že mají stejnou. Nic se nestalo. I sám historik Saska Joachim Augustin uznal jedinečnost stříkačky, dlouze si ji prohlížel a já ho při tom zálibně sledoval. Krásný pocit. Tam jsem začal věřit, že to bude tak, jak píší. A první díl slávy si užil i Jirka s Pavlem. Pochybovači u nás vytvářeli zaručené zprávy, že už ji nepřivezu, že jsme o ni přišli, že je prodána a další nesmysly. Pochopitelně by to bylo možné, ale slovo, které jsem dal, bylo nad tím. Současná cena je několikanásobně vyšší než investice vložená do stroje. Historickou cenu lze jen těžko určit.

Konec výstavy se přiblížil a 17. 11. jsem již potřetí vyjel do Německa, abych exponát přivezl domů. Kupudivu se našlo krom těch, kteří mne vždy podrželi, i dost dalších, které to začalo zajímat. Přivést raritu je už zajímavější, než něco hledat a jen pomáhat. Děkuji jim, jejich pomoc byla skutečně potřeba. Stroj se musel rozebrat, snést po schodech úzkou uličkou, sestavit a ručně sjet kopcem dolů k autu. Ale spadl mi kámen ze srdce, mohlo se stát cokoliv, vše dopadlo dobře. Pamětní list od kolegů a organizátorů Saska mne utvrdil v tom, že to byl správný krok. A vělé rozloučení nebralo konce. Všichni v čele s kastelánkou hradu nám zamávali, nasedli jsme do auta a čekalo nás přes 350 km cesty domů. Reprezentovat obec i republiku, to se nepříhodí každý den. Psalo se o nás a hlavně o Hydrophoru v německém tisku, proběhla relace v televizi. Za deště jsme ji tedy už doma složili a stále jsem se nemohl naba-

žit toho, že je jediná na světě. Tímto byla završena část o hledání, výrobě chybějících dílů, drobných opravách. Teď musím ještě doplnit, že jsme se rozhodli jít cestou historie, nechceme dělat vylepšování, nátěry barvou. Náš cíl je co nejméně zasahovat do funkčnosti stroje. Je o co se opřít, kopie originálních fotografií mám k dispozici. A to jsem slíbil a dodržel.

Někdo má rád holky, druhý plný žaludek prejtů, třetímu chutná pivo. Já jsem se ale při tom dlouhém hledání seznámil s tolika zajímavými lidmi, že mi historie učarovala, a všechny mé kroky byly nejdříve konzultovány s nimi. Doslova mne to přitáhlo, pocit hledání je korunován krásným poznáním a výsledek stojí za to.

Další etapa nenechala na sebe dlouho čekat. O stroj začal být zájem, na soutěžích budila stříkačka pozornost. Myslím, že i parta v dobových uniformách si užívala při ukázkách svůj díl hrdosti nad tím,

že pracují s něčím výjimečným. Letos je v jednání ukázka na sjezdu hasičů v Pardubicích a naše účast na květnové Mezinárodní výstavě hasičské techniky Pyros v Brně. Máme dobře našlápnuto. Je jenom na nás, jak s tím naložíme. Jednám s nakladatelem o vydání propagační brožurky, oslovuji podnikatele. To by ale nebylo možné bez podpory obce Hněvčeves, města Ústěk, pojišťovny Uniqa, Autocentra Kadeřávek Sovětice, J. Pátka a S. Barty z Příbryslavi. Děkuji všem, kteří pomáhají propagovat naši hasičskou činnost. Pokud se domluvíme, ve volném čase v okolí uspořádáme ukázku hasičské historické techniky. Již několik sborů projevilo zájem a částečně jsem vše projednal.

Jen na nás záleží, jestli přežijí hasiči v Hněvčevsi do budoucnosti. To, že je v současnosti dost členů, neznamená, že nemusíme nic zlepšovat. Kdo chce, tak nemluví a dělá.

Josef Bis

▲ Stříkačka společně s hasiči SDH Hněvčeves na výstavě v Německu.
Foto: Archiv autora

Zásahové komplety a obuv našim hasičům

Mokrovousy - Na sklonku loňského roku jsme zkusili štěstí a podali žádost o finanční podporu na dovybavení jednotky SDH Mokrovousy Nadací ČEZ. Měli jsme velkou radost, že jsme s žádostí uspěli. SDH Mokrovousy získal 63 846 Kč, naše spoluúčast k projektu je 3 360 Kč. Za tyto finance pořídíme jednotce SDH sedm zásahových kompletů

BUSHFIRE a sedm kusů zásahové obuvi VESUV. Slavnostní předání proběhne 9.5.2015 v Mokrovousích po vyhlášení Okrskové soutěže, kde místní SDH bude obhajovat putovní pohár. Tímto bychom rádi poděkovali Nadaci ČEZ za příspěvek.

David Machytko
SDH Mokrovousy

KOMINICTVÍ KRBY-KAMNA

Roman Zasadil
Hřibsko 47
Tel.: 777 688 791

www.kominictvi-zasadil.webnode.cz

3. ročník turnaje ve stolním tenise

Hněvčeves - v sobotu 14. 2. 2015 se konal ve sportovní hale v Hněvčevsi již třetí ročník turnaje ve stolním tenise, který obec Sadová spolupřádá s obcí Hněvčeves. Turnaje se zúčastnilo 41 soutěžících. O nejvyšší umístění se bojovalo v základní části a nadále v semifinálových a finálových bojích. Neméně zajímavá byla i dětská kategorie, která zahrnovala 11 mladých nadšených sportovců, kteří se po základní části zapojili do finálových bojů i mezi dospělými účastníky turnaje.

Každý soutěžící si odnesl domů medaili se svým vybojovaným umístěním a těm nejlepším byly předány i poháry. Děkujeme hráčkám a hráčům za účast a pevně věřím, že všichni soutěžící byli maximálně spokojeni s průběhem turnaje. Poděkování taktéž patří všem organizátorům turnaje a děkujeme za výtečné občerstvení. Na závěr nezbývá, nežli se těšit na hojnou účast v příštím roce na 4. ročníku turnaje stolního tenisu.

Dušan Jedlička

▲ Soutěžící třetího ročníku turnaje ve stolním tenise. Foto: Jiří Středa

Okolo Stračova běžel nejrychleji Marcin Zagorny

V sobotu 21. 3. do Stračova zavítalo jaro a to se líbilo jak všem 107 startujícím, tak i mnoha fanouškům, kteří je přišli povzbudit. Stejně jako v loňském roce počasí běžcům při závodě okolo Stračova opravdu přálo. Krásných jedenáct stupňů a jen lehký větřík napovídá, že by se mohlo běžet rychle. Trať oproti loňsku nedoznala žádných změn, a tak bylo možné porovnat časy a díky přesnému změření délky trati (10 km) a elektronické časomíře zabojovat i o osobní rekordy. To se ne jednomu běžci podařilo, a tak u chutného pozávodního občerstvení v podobě pomazánky z Nivy Dolní Přímy převládaly úsměvy. Jak ale závod probíhal?

Mezi favority se řadil hlavně polský závodník Marcin Zagorny. Stíhat ho chtěli zejména Jiří Čivrný

a Miloš Kratochvíl, obhájce vítězství a držitel traťového rekordu (32:52). Své tréninkové úsilí ze zimních měsíců chtěli prodat také Michal Majoroš, Jan Bavor a Rudolf Cogan. Podobně jako měl dominovat v mužích Zagorny, předpokládala se i jasná dominance Táni Metelkové, která nakonec dokázala posunout traťový rekord téměř o tři a půl minuty a doběhnout na fantastickém 7. místě v celkovém pořadí. Nová hodnota traťového rekordu žen činí 36:57 min. I druhá žena, obhájkyně vítězství, Denisa Kozáková výrazně překonala svůj loňský čas a 38:12 ji jistě potěšilo. Veronika Vzoreková na třetím místě možná překvapila sama sebe, když opanovala nejmladší kategorii žen v čase 41:55 min. Mezi muži se předpokládal daleko těsnější souboj o prvenství,

ale polského závodníka potrápil v prvních třech kilometrech pouze Jiří Čivrný, poté si již Marcin Zagorny budoval přesvědčivý náskok a jen škoda, že jeho výsledný čas 33:05 min na traťový rekord o pár vteřin nestačil. Zajímavý byl boj o třetí, čtvrté a páté místo za Jiřím Čivrným (33:42). Michal Majoroš jen těsně zaostal za svým osobním rekordem, ale 4. místo uhájil bezpečně. Rudolf Cogan z Nové Paky se měl co ohánět, aby ho Honza Bavor nedostihl. Ten udělal fantastický pokrok, když se zlepšil oproti loňsku o 4 minuty. Za povšimnutí stojí také jeden z pořadatelů akce, který se vydal sám s kůží na trh. Tomáš Štaylor z Ecoinstitutu Hořice zdolal svých prvních 10 km v životě v čase 53:02 a bez zajímavosti není, že s běháním začal devět dní před závodem.

Vyhlášení výsledků v příjemném prostředí parku „Na placi“ přihlížela početná skupina publika, které s obdivem odměnilo potleskem nejlepší závodníky. Jako v loňském roce si odnesli nejen finanční, ale zejména hodnotné věcné ceny od partnerů závodu. Ti náš závod nezištně podpořili a patří jim za to velký dík. (Porcelán Adam Klicpera, Autoservis Kulhánek, Autoservis Charvát, Čalounictví vyčítal, www.drobek-rekonstrukce.cz, Zahradnictví Květ, Farma Bednář, Niva Dolní Příma, Autodoprava a čerpací stanice Bednář, Cep sports, Fit4fun Hradec Králové, obec Stračov, TJ Sokol Stračov, účetnictví Bořek Jančík Hořice, Pent a.s., Svartec, Eko-agro-mont, Run4fun Hradec Králové, Sportovní zařízení Hořice, Královehradecký kraj, www.sport-base.cz)

Mgr. Milan Janata

▲ Michal Majoroš v cíli zdraví závodníka Jana Bavora. Foto: Mgr. Milan Janata

▲ Průběh běžeckého závodu v ulicích Stračova. Foto: Mgr. Milan Janata